Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

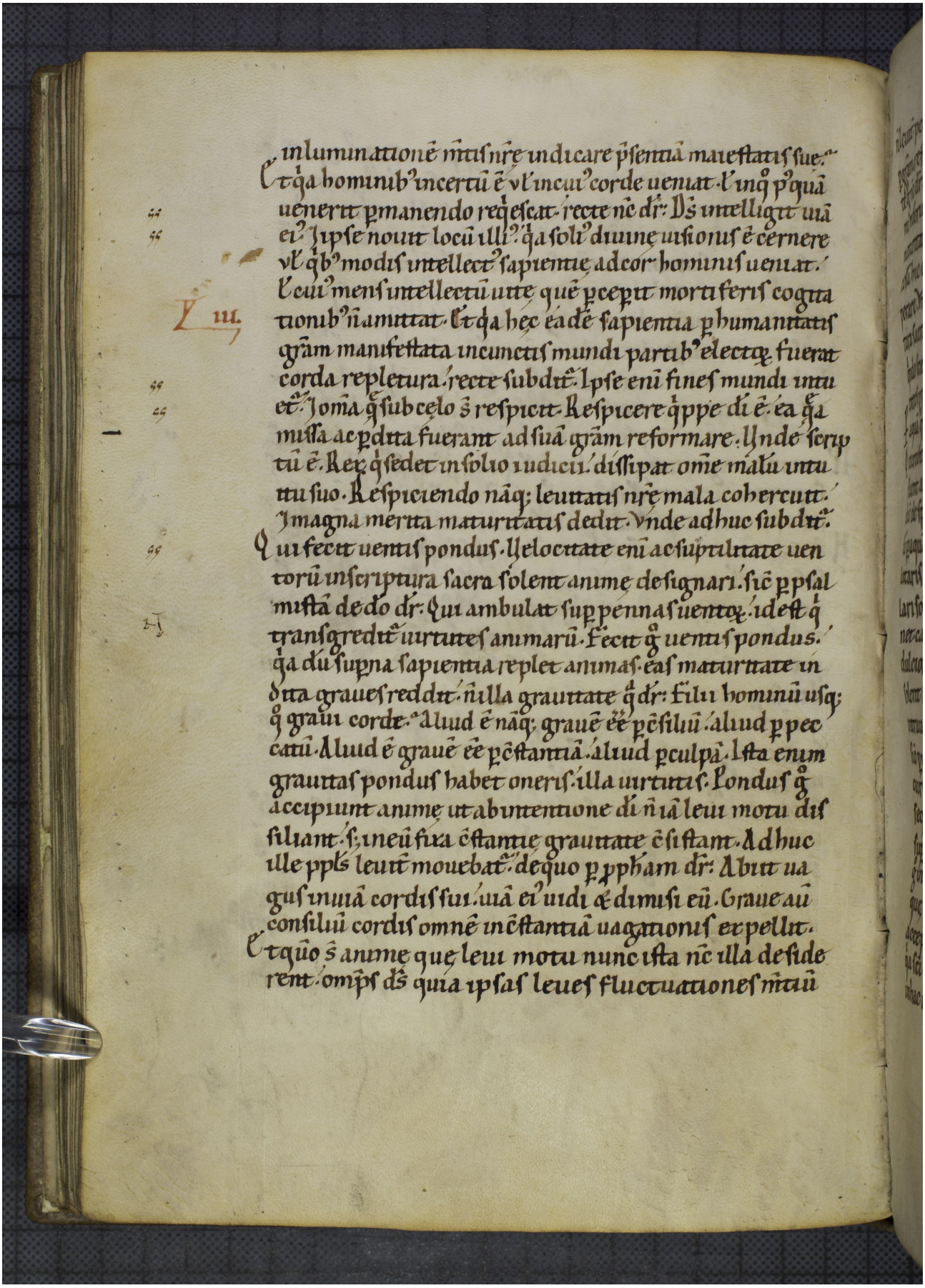

inluminationē mtis nrē indicare psentiā maiestatis sue.
Et qa hominib' incertū ē vl' incui' corde ueniat. l' inq' p' quā
uenerit pmanendo requescat. recte nc dr: Ds intelligit uiā
ei'. Ipse nouit locū illi'. qa soli' diuine uisionis ē cernere
vl' qb' modis intellect' sapientie ad cor hominis ueniat.
l' cui' mens intellectū uite quē pcepit mortiferis cogita
tionib' n̄ amittat. Et qa hec eadē sapientia p humanitatis
grām manifestata incunctis mundi partib' electoꝝ fuerat
corda repletura. recte subdit. Ipse enī fines mundi intu
et. Ioma q sub celo s respicit. Respicere qppe di ē. ea qa
missa ac pdita fuerant ad suā grām reformare. Unde scrip
tū ē. Rex qi sedet in solio iudicii. dissipat omē malū intu
itu suo. Respiciendo nāq; leuitatis nrē mala cohercuit.
Imagna merita maturitatis dedit. Vnde adhuc subdit.
Qui fecit uentis pondus. Uelocitate enī ac subtilitate uen
torū in scriptura sacra solent anime designari. sic ppsal
mista de do dr: Qui ambulat sup pennas uentoꝝ. idest qi
transgredit uirtutes animarū. Fecit q uentis pondus.
qa dū supna sapientia replet animas. eas maturitate in
dita graues reddit. n̄ illa grauitate q dr: Filii hominū usq;
q graui corde. Aliud ē nāq; grauē ēē pcsiliū. aliud ppec
catū. Aliud ē grauē ēē pcstantiā. aliud pculpā. Ista enim
grauitas pondus habet oneris. illa uirtutis. Pondus q
accipiunt anime ut ab intentione di n̄ iā leui motu dis
siliant. s; in eū fixa cstantie grauitate csistant. Adhuc
ille ppls leuit mouebat. de quo p pphām dr: Abiit ua
gus in uiā cordis sui. uiā ei' uidi & dimisi eū. Graue aū
consiliū cordis omnē in cstantiā uagationis expellit.
Et quo s anime que leui motu nunc ista nc illa deside
rent. omps ds quia ipsas leues fluctuationes mtiū